

РЕШЕНИЕ

№ 2226

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 17.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **2461** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 59 ал. 1 от ЗПРПМ.

Производството е образувано по жалба на „Е.” със седалище гр. Е., представлявано от управителя си П П срещу Решение № 436 от 07.12.2009г. състав при отдел „Спорове” на ПВ на РБ, утвърден от Заместник П. на Патентно В., с което се потвърждава решението на експертния отдел по МСЕЕ, с което е отказано издаването на патент по заявка за изобретение рег. № 108057 „Спринцовка за еднократна употреба” със заявител жалбоподателя в това производство.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспореното решение вследствие на извършени съществени нарушения на административно производствените правила и не оспорва решението по съществуващото му. Твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно: твърди, че неправилно административният орган е изтъквал разширително нормите на чл. 47 ал. 2 от ЗПРПМ и чл. 35 от АПК; твърди, че макар, че не е отстранил недостатъците в заявката си в дадения му от административния орган тримесечен срок, правата за това не са му погасени и като е приел обратното административният орган е издал неправилно решение. На последно място твърди, че в оспореното решение неправилно е посочено правното основание на което е издадено чл. 55 ал. 1 т. 1 от ЗПРПМ. Иска оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът Заместник председателят на Патентно В., чрез процесуалния си представител юрк. Б, изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспореното

решение законосъобразно. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

Жалбоподателят е бил уведомен за оспореното решение на 12.12.2009г. видно от представена по делото обратна разписка, а жалбата е подадена по електронен път с електронен подпис на 12.03.2010г., т.е. жалбата е подадена в законоустановения тримесечен срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в това производство е подал заявление рег. № 108057 от 04.08.2003г. за издаване на патент за изобретение „Спринцовка за еднократна употреба”. В резултат на извършената експертиза по заявката е установено, че тя не отговаря на изискванията на чл. от ЗППМ, и с писмо № 108057/МН от 29.03.2007г. заявителят и жалбоподател в това производство е уведомен за констатациите и му е предоставен 3 месечен срок по чл. 47, ал. 2 от ЗППМ за представяне на становище и внасяне на промени в заявката, съобразно изложените мотиви. В становището освен това изрично е посочено и указано на заявителя, че при неспазване на 3 месечния срок ще бъде взето решение в съответствие с чл. 47 ал. 3 от ЗППМ за отказ. Указано е освен това, че за заявителя съществува при необходимост срокът за отговор да бъде удължен. Това становище е съобщено на заявителя на 31.03.2007г., чрез неговия представител по индустриална собственост, съобразно представено пълномощно (стр. 45 от делото). До изтичането на дадения на заявителя 3 месечен срок - 01.07.2007г. жалбоподателят нито е поискал удължаване на срока, нито е отговорил и не е внесъл промени в заявката си. Не е поискал и възстановяване на срока, поради наличие на уважителни причини за пропускането му. Напротив мълчал е. С решение от 10.08.2007г. експертният отдел по МСЕЕ е постановил отказ да издаде патент по заявката. Решението е получено от заявителя, чрез представителя му по индустриална собственост, на 14.08.2007г., който е подал жалба срещу него с вх. № 70 – 00 -8965 от 06.11.2007г., с която е посочено, че оспореното решение на отдела по МСЕЕ е неправилно, тъй като поисканото за патентоване изобретение съществено се различава от противопоставеното му и притежава законоизискуемата новост.

Въз основа на горното и във връзка със заповед № 683 от 22.11.2007г. и заповед № 640 от 09.11. 2009г. и двете на П. на ПВ на РБ е издадено оспореното в това производство решение № 436 от 07.12.2009г. от специализиран състав на отдел „Спорове” и утвърдено от заместник П. на ПВ на РБ.

На основание събраните по делото доказателства настоящият състав намира, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, по съображенията изложени по - долу.

Във връзка със задължението на съда на основание чл. 168 ал. 1 от АПК да направи пълна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 от АПК, настоящият състав установи, че той е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия по представени по делото заповед № 683 от 22.11.2007г. и заповед № 640 от 09.11.2009г. и двете на П. на ПВ на РБ. Оспореното решение е издадено в изискуемата от закона форма, при правилното приложение на материално правните разпоредби и при без да са извършени твърдяните от жалбоподателя съществени нарушения на административно

производствените правила.

Оплакването, което се прави в жалбата от жалбоподателя е за неправилно тълкуване на разпоредбите на чл. 47 ал. 2 от ЗППМ във връзка с нормата на чл. 35 от АПК. Според жалбоподателя неправилно административният орган е приел, че заявителят не може да санира заявката си, тъй като правата му за това са погасени с изтичането на 3 месечния срок, който му е даден за това, тъй като съгласно чл. 35 от АПК, административният орган е длъжен да изясни напълно фактичката обстановка. Съгласно разпоредбата на чл. 47 ал. 1 от ЗППМ по всяка постъпила заявка експертният отдел прави проучване, изготвя доклад и становище в тази връзка. Съгласно разпоредбата на чл. 47, ал. 2 от ЗППМ, докладът, становището и евентуално постъпили възражения, се изпращат на заявителя, като му се предоставя тримесечен срок за внасяне на поправка в заявката и представяне на отговор по становището и по направените възражения. Ако в този срок заявителят не отговори, или възрази неоснователно, се взема решение за отказ от издаване на патент съгласно изричната разпоредба на чл. 47 ал. 3 от ЗППМ. Следователно, като санкция за неспазване на тримесечния срок по ал. 2 от закона, законодателят е предвидил отказ от издаване на патент. Видно от тълкуването на разпоредбата на чл. 47 ал. 3 от ЗППМ в този случай за административния орган е разписано само е едно задължение и за него съществува единствено възможността да постанови решение за отказ. Обжалването на решението за отказ може да се извърши пред отдела по спорове по административен ред. В този смисъл оплакването на жалбоподателя, че след като е предвидено обжалване по административен ред на решението за отказ, при което обжалване той е направил свои обяснения и възражения във връзка със становище, административният орган е следвало да ги съобрази макар и направени след изтичане на 3 месечния срок, е неоснователно. Това е така на първо място, тъй като жалбоподателят при оспорването по административен ред не е направил корекции по отношение на заявката си, а наведените възражения по становището са обсъдени, но не са приети от административния орган, като същият се е мотивирал за това. На второ място това е така, тъй като след като е предвидена санкция за неспазване на тримесечния срок и тя е отказ от издаване на патент, не би могло да се дава нова възможност на заявителя за отстраняване на нередовностите на заявката си или за вземане на становище. Още повече, че в становището изрично е указано на жалбоподателя, че при неспазване на срока ще бъде постановен отказ, както и му е указано, че може да поиска удължаване на срока. Същият обаче не се е възползвал от така предоставените му права, което е било изцяло негов избор и грижа. Във връзка с гореизложеното съдът намира, че наведените доводи за неправилното приложение на чл. 47 ал. 2 от ЗППМ във връзка с чл. 35 от АПК, както и за това, че с изтичане на 3 месечния срок за внасяне на промени в заявката, правата на заявителя в тази връзка, не се погасяват, са неоснователни.

На следващо място съдът намира за неоснователно и възражението за неправилна правна квалификация на оспореното решение. Напротив посочената правна норма на чл. 55 ал. 1 т. 1 от ЗППМ в оспореното решение е съотвечна на фактичката обстановка, изложена в същото, поради и което оспореното решение е законосъобразно.

Въз основа на всичко гореизложено настоящият състав намира, че оспореното в това производство Решение № 436 от 07.12.2009г. на състав при отдел „Спорове” на ПВ на РБ, утвърдено от Заместник П. на Патентно В., е законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, а жалбата – отхвърлена.

Предвид изхода на спора съдът намира, че искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно икато такова не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Е.” със седалище гр. Е., представлявано от управителя си П П срещу Решение № 436 от 07.12.2009г. на състав при отдел „Спорове” на ПВ на РБ, утвърдено от Заместник П. на Патентно В., с което се потвърждава решението на експертния отдел по МСЕЕ, с което е отказано издаването на патент по заявка за изобретение рег. № 108057 „Спринцовка за еднократна употреба” със заявител жалбоподателя в това производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: